

[Hvidberg.]

skop, Valdemar Ammundsen, var, som det har været nævnt, fraværende, da denne Skrivelse blev affattet, men i en Erklæring til Kirkeministeriet af 1924 anbefalede han, at der blev skabt Lovhjemmel for Ansættelse af en Kvinde som Præst ved Kvindefængselet.

Jeg er altsaa i og for sig enig med Kirkeministeren i, at der ikke kan rejses principielle Indvendinger imod dette, jeg deler ganske det daværende Fakultets Synspunkt. Jeg er derimod uenig med Kirkeministeren for det første i, at der ikke her foreligger en „bestemt Situation“, som kræver sin Løsning, og for det andet i, at en Lovhjemmel saa at sige vilde forlokke unge Piger til at studere Teologi, hvad de senere vilde fortryde, fordi det var udsigtsløst. Det er meget faa unge Piger, der studerer Teologi ved Københavns Universitet, og jeg maa tilstaa, at jeg er ganske sikker paa, at de ved god Besked om, hvad deres Udsigter er; og selv om der kommer en Lovhjemmel i saa Henseende, tror jeg ikke, de vilde blive vildledt af den Grund.

Men jeg mener, at der virkelig foreligger en akut Situation her i Tilfældet Ruth Vermehren, som kræver sin Løsning. Man kan ganske vist sige — jeg kommer maa-ske til at sige et Par Ting, som allerede har været nævnt —, at Sagen indtil videre er løst ved den biskoppelige Tilladelse for hende til at forrette Daab og Altergang inden for Murene, men man maa dertil sige, at naar Ruth Vermehren dog i Virkeligheden er Præst for de kvindelige Fanger, hvorfor maa hun saa ikke faa den verdslige Myndighed, som følger med, altsaa beklæde Embedet?

At der virkelig her foreligger en Situation, en „bestemt Situation“ — for at bruge Kirkeministerens Udtryk —, det kan jeg ikke tvivle om. Fængselets Inspektør og Viceinspektør har til Fængselsdirektoratet indstillet, at cand. theol. Ruth Vermehren faar det Præsteembede, der paatænkes oprettet paa Sundholms Fængsel; man ønsker en kvindelig Præst, da Sundholms Fængsel udelukkende skal være Kvindefængsel og fra 1. April er adskilt fra Vestre Fængsel og saaledes intet har med Fængselspræsterne ved Vestre Fængsel at gøre.

Det forekommer mig altsaa, at der her i høj Grad foreligger en Situation, som kræ-

ver sin Løsning, men der foreligger ogsaa rent kirkeligt eller aandeligt en Situation. Hvorfor maa hun ikke modtage Ordination og faa den Kaldsbevidsthed og aandelige Styrke, som dermed følger? Biskoppernes Stilling er ærlig talt ikke helt klar. Paa den ene Side tillader man hende at forrette Daab og Nadver inden for Murene, at være fuldt og helt Præst dér, paa den anden Side henviser Biskopperne til de Schmalkaldiske Artikler *De potestate et primatu Papæ*, Stk. 67, som jeg har gjort mig den Ulejlighed at læse igennem i Dagens Anledning, og hvor der jo altsaa tales om en *casus necessitatis*, og der henvises til en lille Historie af Augustin, som jeg synes siger en, at der i Stk. 67 er Tale om noget, som ikke rigtig lader sig sammenligne med Ruth Vermehrens Tilfælde. Vil man sætte en Kvinde som Ruth Vermehren i den Samvittighedsnød, at hun hver Gang selv skal afgøre, om dette nu er et absolut Nødtilfælde og hun ikke kan faa fat i andre, eller vil man give hende *carte blanche* til at forrette de kirkelige Handlinger inden for Murene? Hvis det er det sidste, man vil, skal man ikke bruge de Schmalkaldiske Artikler, men derimod ordinere Ruth Vermehren.

Det er nu her, navnlig af det ærede Medlem Hr. Fabricius, min Kollega i det konservative Parti, blevet sagt, at dette vil stride mod Kirkens Lov og Kirkens Tradition. Jeg ved ikke, hvor Kirkens Lov staar paa det Punkt, det har jeg aldrig læst. Der føres saa fra visse Sider en vis truende Tale: at Staten her er ved at forgribe sig paa Kirkens indre Liv, og nogle svinger sig op til at tale om Kirkekamp o. s. v. Altsaa Staten i Skikkelse af den konfessionsløse Rigsdag forgriber sig paa Kirkens indre Liv i Skikkelse af 9 Biskoppers ikke helt klart udtrykte Mening. Mon det ikke er at tage alt for voldsomt paa disse Ting? Hvor er egentlig Udtrykket for Kirkens indre Liv? Er det absolut disse Biskopper og deres Mening, der er Udtryk for Kirkens indre Liv? Er ikke lige saa fuldt Lægfolket Udtryk for Kirkens indre Liv? Og hvorfor er vi her i Rigsdagen, som eventuelt vilde stemme for Ordination af en kvindelig Fængselspræst, absolut konfessionsløse og Hedninger, da vi jo dog er døbt og Medlemmer af Folkekirken?

Men lad nu alt det være. Naar man hører det ærede Medlem Hr. Fabricius tale